

Mü'minler ancak kardeşirler

İman, bütün eşya arasında hakikî bir uhuvveti, irtibatı, ittisali ve ittihad rabitalarını tesis eder.

İman, herşeyin arasında bir uhuvvet, bir kardeşlik te'sis ettiği için; mü'minin ruhunda hırs, adavet, kin ve vahşet şiddetlenmez. Çünkü mü'min, nur-u imanın dikkatiyle en şedid düşmanı dahi bir nevi kardeşliğin var olduğunu görür. Bu kardeşlik o düşmanın adavet fiileri cihetiyle değil, onun halk edilmesindeki tecelli-i esma cihetiyledir.

Peygamber Efendimiz (asm) "İslâm kardeşliği ve sevgisi şahsî dostlukların üzerindedir." buyurmuştur. Bediüzzaman Hazretleri de İslâm kardeşliği üzerine çok tahşidat yapmış olup müstakil olarak "Uhuvvet Risalesi"ni te'lif etmiştir. Bu Risalede Müslümanların İslâm kardeşliğini sağlayacak mânevî rabitaları ortaya konulmuştur.

Bediüzzaman Hazretleri, 'Kur'ân-ı Hakîmin hizmetinde' olduğunu söylediği mesleğini, hakikat ve uhuvvet sıfatları ile tavsif ettikten sonra, uhuvvetin sırrını da 'kardeşler içinde fânî olmak' sözleri ile ifade eder.

Bediüzzaman Uhuvvet Risalesi'nde "Mü'minler ancak kardeşirler; siz de kardeşlerinizin arasını düzeltin."1 "Kötülüğe iyiliğin en güzeliyle karşılık ver. Bir de bakarsın, aranızda düşmanlık bulunan kimse candan bir dost oluvermiştir."2 "Öfkelerini yutanlar ve insanların kusurlarını affedenler-Allah ise iyilik yapanları sever."3 âyetlerini tefsir eder. Bu âyetlerin sırrıyla; ehl-i iman, uhuvvet ve muhabbete dâvet eder. Nifak, şikak, kin ve adavetten menedecek mühim esbabı gösterir. Kin ve adavet; -ehl-i iman ortasında- hem hakikatça, hem hikmetçe, hem insaniyetçe, hem İslâmiyetçe, hem hayat-ı şahsiyece, hem hayat-ı içtimaiyece, hem hayat-ı maneviyece gayet çirkin ve merdud ve zulüm olduğunu gayet kat'î bir surette isbat edip, mezkûr âyetlerin mühim bir sırrını tefsir eder.

Risale-i Nur nifak ve şikakı, tefrikayı, fitne ve fesadı kaldırıp; kardeşliği, uhuvvet-i diniyeyi, tesanüd ve teavünü yerleştirir. Risale-i Nur mesleğinin bir esası da budur. Bediüzzaman Hazretleri de İslâm kardeşliği için şu temel ölçüleri esas almıştır. "Birisinin cinayetiyle başkaları, akraba ve dostları mes'ul olamaz." 4 esası, tarafgirlik ve particilikle ihlâl edilmemeli, bu tehlikeye karşı İslâm kardeşliği esas alınıp Kur'ân'ın söz konusu hükmü dayanak yapılmalı. Ayrıca "Mü'min mü'mine karşı bir binanın kenetlenmiş taşları gibidir."5 hadisini esas yapıp hariçteki düşmanlara karşı dahildeki adavet unutulmalı, dayanışma sağlanmalıdır. Bu esas göz önüne alınırsa

sosyal hayatı sağlam temele oturtmak mümkün olacaktır.

“Mü’minler ancak kardeşirler.” 6 âyet-i celîlesinin sırrı olan tam kardeşlik şerefini ancak Risale-i Nur temin etmiştir. Öyle kardeşlik ki, bugün ve bu zamanda bir hanede yaşayan ana-baba bir, iki kardeşin birbirine temin edemediği muhabbet ve hürmet ve tesanüdü ancak Nurlar temin etmiştir. Bu esasa “Zaten mesleğimizin esası uhuvvettir. Peder ile evlât, şeyh ile mürid mâbeynindeki vasıta değildir. Belki hakikî kardeşlik vasıtalarıdır.” 7 diye işaret edilmiştir.

Risale-i Nur’u dikkat ve tefekkürle devamlı okuyanlar arasında hiçbir beşerî kuvvetin çözemeyeceği mânevî bir bağ husûle geliyor. Risale-i Nur İslâmiyetin hakikatlarına nüfuz ve vukuf ettirici hârika bir eser-i külliyyat olduğu için, Müslümanlığın bir şiarı olan kardeşliği de Nur Talebeleri ve mü’minler arasında tesis ediyor. Bu sırra binaendir ki Risale-i Nur Talebeleri İhlâs Risalesi’nin düstur ve vecibeleriyle birbirlerini çok severler. Aralarında maneviyatı daima maddiyata tercih ederler, yekdiğerlerine samimî ve ciddî hürmet ve iltifat ederler. Nur Talebeleri Emirdağ Lâhikası mektuplarında ifade edildiği gibi: “Birimiz şarkta, birimiz garbda, birimiz şimalde, birimiz cenubda birimiz dünyada, birimiz ukbada olsak biz yine birbirlerimizle beraberiz.” 8 derler. Bundan başka vaziyetler ve ahvaller “Mü’minler ancak kardeşirler.” 9 âyetinin sırrına uygun değildir.

Dipnotlar:

- 1- Hucurat Sûresi, 49:10.
- 2- Fussilet Sûresi, 41:34.
- 3- Âl-i İmrân Sûresi, 3:134.
- 4- En’am Sûresi, 164. âyet.
- 5- Buhari, Salat, 88; Müslim, Birr, 65.
- 6- Hucurat Sûresi, 49:10.
- 7- Lem’alar, s. 395.
- 8- Emirdağ Lâhikası-II mektupları.
- 9- Hucurat Sûresi, 49:10.